

Ott a turistaforgalom olyan nagy, és gazdaságilag is olyan kiegyensúlyozott a hercegség, hogy a lakosoknak nem kell adót fizetni. Életformájukat nyugodtság jellemzi, életszínvonaluk magas. Ezt a nyugodtságot a jólét és a jó biztonság okozza.

Igaz, hogy én nagyon jól érzem magam Magyarországon, de ha lehetőségem lenne, szívesen elköltöznék valamelyik nyugat-európai országba. Biztos, hogy jobb körülmények között élnék. Hiszen ott jóval jobb a kereset, az életszínvonal, és több is a munkalehetőség, főleg úgy, hogy jól beszélek németül. De ha Magyarország így folytatja, akkor 10–15 év múlva itt is olyan körülmények között élhetnek az emberek, mint más nyugati országokban.

Én olyan helyen laknék, ahol béke uralkodik, és a családom és a saját jövőmet biztosíthatom. Ilyen ország lenne például Svájc vagy Luxemburg.

Ha elérjük azt, hogy az összes európai ország elér arra a szintre, hogy beléphessen az Európai Unióba és megvalósul a határok nélküli Európa, minden embernek szerintem meg fog felelni majd az akkori lakhelye. Én személy szerint nem változtatnám meg a lakhelyem, legfeljebb egy-két évet itt-ott lennék Európában. Vagy ha mégis elköltöznék, nem az dominálna, hogy minél nyugatabbra kerüljek, hanem hogy minél nyugodtabb területre. A határok nélküli Európában úgy fogunk élni (úgy kellene élnünk), mint egy úgymond nagy családban. De ebbe a nagy családba több nemzet, többféle felfogású ember kerülne, akik nem tudnak mindig egyforma hangot találni egymással, amely lehet, hogy ellenérzetekhez vezetne. Ezt azonban nem szabad megengedni. Minden embernek külön-külön tennie kell valamit ahhoz, hogy megalakulhasson a nagy, határok nélküli Európa.

Jártam már sok országban, sok minden tetszett, de arra

nem lennék képes, hogy ne magyar hangokat halljak magam körül, hogy itt hagyjam ezeket a tájakat. Hogyan szeretnék élni? Természetesen jól, úgy, hogy legyen értelme a munkámnak, kapjak érte annyi pénzt, hogy jól éljek belőle, de csak azért fizessenek meg, amit megérdemlek. Milyen legyen az a terület, ahol élnék? Szép, tiszta..., ne legyen tele szeméttel, füsttel... Legyen igazán szép az erdő, tiszta a folyó, a levegő. Az embereknek pedig legyenek jogaik és persze kötelességeik, de ami fontos még, az igazságszolgáltatásnak legyen ereje, hatalma.

Én egyszerűen nem tudom elképzelni a határok nélküli Európát. Hiszen ezzel megszűnnének az országok, és a távoli jövőbe tekintve előbb-utóbb a nemzetek is. Eltűnnének az egy nemzetet összetartó erők. A korlátlan lehetőségek mellett elhalványulnának az egyes nemzetek hagyományai, erkölcei, amelyek véleményem szerint az önállóság alapjai.

Európában hiába tűnnek el a határok a térképről, az etnikai, illetve a mai köztudatban élő országhatárok csak nagyon hosszú idő után merülnének feledésbe. Magyarország például számomra nem tűnne el, megmaradnak annak, ami volt, csupán fejlettebb, szebb országként, talán. A különbség az lenne, hogy más országok irányában is határtalan lehetőségek tárulnának elénk. Talán más helyre költöznék, talán más helyen élnék, mint ahol a mai Magyarország elterülne, de sohasem felejténém el, hogy ő a hazám.

A legbékeesebb helyen élnék. Ahol nem szidják egymást egyfolytában az emberek. Mindenkinek elég pénze van és béke van.

A határok nélküli Európában mindegy lesz, hogy hol élünk – legalábbis Önök ezt akarják hallani. Remélem, így lesz.

Ki mit tud – az integrációról

Az EU-tagság *haszonélvezői* elsősorban a fiatalok lesznek, így elengedhetetlen, hogy ez a réteg is megismerkedjék az Európai Unió történetével, működésével és a magyar integrációs törekvésekkel. Ennek jegyében született meg az Euro Info Service és a Külügyminisztérium ötlete: idén először „Európa te vagy!” jelszóval Robert Schuman¹ Középiszkolai Tanulmányi Versenyt hirdetnek. A jelentkezési lapokat a nyáron postázták minden iskolába, és az első nevezések még jóval a szeptember 24-i határidő előtt beérkeztek. Bár alsó korhatár nincsen, a szervezők elsősorban 17–18 éves diákokra számítanak, hiszen a sikeres szereplő előfeltétele *a modernkori történelem ismerete*. Természetesen fel is lehet – sőt kell – készülni a versenyre; valamennyi iskola megkapta Lothar Ungerer „Az Európai Unióról röviden” című könyvét, a felkészülést segítheti a „The Economist” („A közgazdász”) című brit hetilap szorgos tanulmányozása is. A december 7–8-i döntőbe hat csapat kerül, a második nap eseményeit a Magyar Televízió is közvetíti majd.

Az első három csapat tagjai és felkészítő tanáraik *egyhetes brüsszeli utazást nyernek*, és az első helyezetteket személyi számítógéppel is jutalmazzák. Persze erről a versenyről is joggal elmondható: nemcsak a győzelem, maga a részvétel

is fontos. A díjak mellett a résztvevők fontos ismeretekhez juthatnak az Európai Unióról és hazánk integrációs törekvéseiről – és ez a tudás később sem lesz haszontalan...

Inotai Edit

A NÉPSZABADSÁG
1996. szeptember 16-i számából

JEGYZET

1 Robert Schuman (1886–1963) német-francia politikus. Az első világháborúban még német katonaként harcolt, majd francia képviselő lett. 1940-ben a Gestapo letartóztatta, de két év fogság után sikerült megszöknie és csatlakozott a francia ellenállókhöz. A második világháborút követően különböző miniszteri posztokra jelölték; 1947–48 között francia miniszterelnök. Az 1950-ben meghirdetett „Schuman-terv” nemcsak az acél- és szénipar erőteljesebb együttműködéséhez vezetett Nyugat-Európában, hanem hozzájárult az Európai Gazdasági Közösség kialakulásához is. 1958–60 között Robert Schuman volt az Európai Parlament első elnöke.